

مبانی رهبری در اسلام

حجۃ الاسلام والملین محمدی ری‌شهری

نورشان به هر کس می‌بینش تعلق گرفته باشد، بررسد که در این صورت دلایل آنان تاریک می‌گردد...؟ از نظر این روایت امام در موقعیت ولایت تکوینی، خورشیدی است که فروزانتر از خورشید حتی در بابین نامحسوس جهان نورشانی می‌گند و به ملکوت آنسانها و زمین نور می‌دهد و به ضمیر آنسانهای با ایمان روشانی می‌بخشد و مؤمنان راستین در پرتوی این نور نه تنها راه رسیدن به مقصد اعلایی اسایت را می‌بینند بلکه به این مقصد وصل می‌گردند.

به عبارت دیگر همانطور که خورشید حتی علاوه بر ارائه طریق تکامل مادی، تکویناً در تکامل مادی انسان مؤثر است، همچنین خورشید معنوی امام علاوه بر ارائه طریق تکامل معنوی در تکامل معنوی انسان تکویناً تأثیر دارد.

علامہ طباطبائی رضوان الله تعالیٰ علیه پس از تعریف ولایت تکوینی به شرحی که در مقالة ششم گذشت درباره نقش تکوینی امام در هدایت انسان چنین می‌فرماید:

کسی که حامل درجات قرب و امیر قافله اهل ولایت بوده و رابطه اسایت را با این واقعیت حفظ می‌گند در اسان قرآن «امام» نامیده می‌شود. «امام» یعنی کسی که از جانب حق سیحانه برای پیشوای صراط ولایت اختیار شده و زمام هدایت معنوی را در دست گرفته. ولایت که به قلوب بندگان می‌تابد، اشتعه و خطوط نور هستدار کاتون نوری که پیش اوست و موهبه‌ای متفرقه، جویه‌ای هستد متعلق به دریای بیکرانی که نزد وی می‌باشد.

امام آن شخص هادی است که از نظر جنبه ملکوتی موجودات آنها را رهبری می‌گند و مقام «امامت» یک نوع ولایت بر اعمال مردم است از نظر باطن که توأم با هدایت می‌باشد، و هدایت در ایشجا به معنای رساندن به مقصد است نه تنها راهنمایی و ارائه طریق که کار پیغمبران و

در مطالعات گذشته، فلسفه مطلق رهبری، ولایت فقه و رهبری معمول مورد بررسی فراز گرفت و نیز در رابطه با تین فلسفه ولایت تکوینی و رهبری باطنی انسان کامل، در مطالعه گذشته نعرف ولایت تکوینی و مراتب آن از نظر عوائد گان گرام گذشت و اینک شرح احادیثی که تبار انسان را در وصولی به مقصد اعلایی اسایت، به رهبری باطنی مطرح سوده است:

رهبری باطنی اهم

بررسی دقیق قرآن و روایات اسلامی در زمینه اهامت و رهبری، انسان می‌دهد که نقش انسان کامل یا امام در هدایت سایر آنسانها فراتر از ارائه طریق و نشان دادن راه است، او علاوه بر این، افراد مستعد را در طی کردن راه و رسیدن به مطلوب واقعی خود که وصول به کمال مطلق است یاری می‌کند.

به عبارت دیگر: نقش امام در نکامل انسان تنها اشان دادن راه تکامل نیست بلکه ارواح افراد مستعد تکویناً در پرتو اتوار باطنی او پرورش می‌یابند و زاده به سوی کمال مطلق را طی می‌کنند.

در کتاب اصول کافی بایی منعقد شده تحت عنوان اینکه «امامان نور حدائقه متعال هستند»^۱ در این باب شش روایت آمده که کلمه «نور» را در آیات متعددی به امام تفسیر کرده‌اند.

در روایت اول ابوخالد کابلی گوید: از امام باقر علیه السلام خواست که این آیه کریمه را برایم توضیح دهد:

«فَأَمْنَوْا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلَنَا».

ایمان پیاوید به خدا و رسول و نوری که فرو فرستادیم.

امام در پاسخ فرمود: به خدا سوگند که آن نور، نور امامان از خاندان محمد صلی الله علیه وآلہ است که تا روز قیامت ادامه خواهد داشت. بخدا آنها نوری هستند که خدا از ایل قرمود، بخدا آنها نور خدا در آنسانها و زمین اند، بخدا نور امام در دلایل مؤمنان روشمن تر از خورشید روشنگر در روز است، بخدا آنها دلایل مؤمنان را منور می‌کنند و خداوند مانع می‌شود

رسولان بلکه عموم مؤمنانی است که از راه موعظه و نصیحت مردم را به سوی خدا دعوت می‌کنند.^۱ در رابطه با آیات این مذکور، در کتاب «شیعه در اسلام»^۲ در فصل ششم از بخش مربوط به امام شناسی تحت عنوان «امامت در باطن اعمال» چنین آمده:

«امام چنانکه نسبت به ظاهر اعمال مردم، پیشوای رهنا است، همچنان در باطن نیز مست پیشوای و رهبری دارد و اوست قافله سالار کاروان انسانیت که از راه باطن به سوی خدا میرمی‌گند. برای روشن شدن این حقیقت به دو مقادیه زیرین باید عطف توجه نمود:

اول: جای تردید نیست که به نظر اسلام و سایر ادیان آسمانی یگانه و مسیله معاشر و شقاوت (خوشبختی و بدپختی) واقعی و ابدی انسان، همان اعمال نیک و بد اوست که دین آسمانی تعلیم می‌کند و هم از راه فطرت و نهاد خدادادی نیکی و بدی آنها را درکرده‌اند... و جای شک و تردید نیست که خدای آفرینش که از هر جهت بالاتر از تصویر ما است، مانند همان تفکر اجتماعی ندارد و این سازمان قراردادی آقانی و بندگی و فرمزروانی و فرمانبری و امر ونهی و مزد و پاداش دربرون از زندگی اجتماعی ما وجود ندارد. و دستگاه خدایی همان دستگاه آفرینش است که در آن هستی و پیدایش هر چیز به آفرینش خدا طبق روابط واقعی بستگی دارد وس...»

از این بیان باید نتیجه گرفت که میان اعمال نیک و بد و میان آنچه در جهان ابدیت از زندگی و خصوصیات زندگی هست، رابطه واقعی برقرار است که خوشی و ناخوشی زندگی اینده به خواست خدا مولود آن است. و به عبارت ساده‌تر در هریک از اعمال نیک و بد، در درون انسان واقعیتی بوجود می‌آید که چگونگی زندگی اینده او مرهون آن است...

خلاصه انسان در باطن این حیات ظاهري، حیات دیگر باطنی «حیات معنوی» دارد که از اعمال وی سرچشمه می‌گردد و رشد می‌کند و خوشبختی و بدپختی وی در زندگی آن سرا، بستگی کامل به آن دارد...

دوم: اینکه بسیار اتفاق می‌افتد که یکی از ما کسی را به امری نیک یا بد راهنمایی کند در حالی که خودش به گفته خود عامل نباشد ولی هرگز در پیغمبران و امامان که هدایت و رهبری‌شان به امر خدا است این حال تحقق پیدا

نمی‌کند. ایشان به دینی که هدایت می‌کند و رهبری را به عهده گرفته‌اند، خودشان نیز عاملند و به سوی معنی که مردم را سوق می‌دهند، خودشان نیز دارای حیات معنی می‌باشند، زیرا خدا تا کسی را خود نکند هدایت دیگران را به دستش نمی‌سپارد و هدایت خدایی تخلف بردارنیست.

از این بحث می‌توان نتایج زیر را بدست آورد:
۱- در هر افتخاری، پیغمبر و امام آن افتخار در کمال خودی دینی که به سوی آن دعوت و هدایت می‌کند
معنی دینی که به سوی آن دعوت و هدایت می‌کند
مقام اول را حائز می‌باشد زیرا چنانکه شاید و باید دعوت خودشان عامل بوده و حیات معنی آن را واجد نماید.
۲- چون اولند پیشرو راهبری همه هستند، از همه افضل
۳- کسی که رهبری افتخار را به افسر خدا به عهده داشته باشد
چنانکه در مرحله اعمال ظاهري رهبر و راهنمای این مرحله حیات معنی نیز رهبر و حقوق اعمال با رهبری سیر می‌کند.^۴

از اینگونه آیات استفاده می‌شود که: امام علاؤه بر ارشاد هدایت ظاهري، دارای یک نوع هدایت و جذبه معنی است که از منبع عالم امر و تجرد می‌باشد و به وسیله حقیقت و نورانیت و باطن ذاتش، در قلوب شایسته متأثر و نصراف می‌نماید و آنها را به سوی هرنتیه کمال غایت ایجاد چذب می‌کند. دقت شود»^۵

اکنون در صدد شرح و بررسی تفصیلی مطالب استاد نیستم، لکن مطمئنی توان گفت آنچه در کلام ایشان آمده، جمع بندی آیات و روایاتی است که نقش امام در هدایت باطنی انسان از آنها استباط می‌گردد و خلاصه کلام در این زمینه اینکه: ولایت و هدایت باطنی و نورانی که در این انجام تکاليف الهی برای انسان حاصل می‌شود، از طریق امام به او افاده می‌گردد و در یک جمله: امام واسطه فیض ولایت است. و بهمین دلیل بدون اعتماد و ارتباط با او تحقق ولایت معنی برای انسان امکان پذیریست و این همان واقعیتی است که در روایات اسلامی با این عنوان که بدون ولایت هرچه عملی پذیرفته نیست قاطع‌انه مورد تأکید قرار گرفته است^۶، برای نموده یکی از آن روایات را در اینجا ذکر می‌کنم.

«واللَّهِ يَعْلَمُ بِالْحَقِّ بِنَا لَوْلَمْ رَجُلٌ لَقَنَ اللَّهُ بِعَلْمٍ سَعِينَ ثَمَ لَمْ يَأْتِ بِوْلَاهِ الْأَمْرِ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ هَفْلَ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عِدَّا»^۷

قسم به خدایی که مرا بحق نیز به تقویت می‌عویت نموده اگر کسی خدا را ملاقات کند در حالی که اعمال صالحه هفتاد پیغمبر را در پیروزی اعمالش نیت شده داشته باشد وی ولایت خادان رسالت را همراه

نداشته باشد، خداوند هیچ عمل واجب و مستحب را از اونی پذیرد.

این روایت علاوه بر دلالت بر نظارت امام نسبت به اعمال اقت، وساحت او در فیوضاتی که از ناحیه خداوند متعال برای عامل در توجه عمل حاصل می شود را نیز اثبات می نماید و رهبری باطنی امام نسبت به اعمال در این کلام خیلی روشن دیده می شود.

امام و نظام زمین
از نظر روایات اسلامی محدوده ولایت تکوینی انسان کامل در رهبری باطنی اعمال انسان خلاصه نمی شود بلکه بقاء نظام طبیعی زمین مرهون وجود عصری انسان کامل است به گونه ای که اگر لحظه ای وجود انسان کامل از زمین گرفته شود نظام طبیعی آن بهم می خورد، امام پا فر علیه السلام در این زمینه چنین می فرماید:

«جَعْلُهُمُ الْأَرْضَ أَرْكَانَ الْأَرْضِ أَنْ تَنْبِئَ بِأَهْلِهَا».^{۱۷}
خداوند عزوجل انسان را سنهای زمین قرار داد تا نظام و آرامش خود را حفظ کند و موجب اضطراب اهل خود نگردد.
«لَوْأَنَّ الْإِمَامَ رَفِيقَ مِنَ الْأَرْضِ سَاعَةً لِسَاجِتَ بِأَهْلِهَا كَمَا يَعْوِجُ الْبَحْرُ بِأَهْلِهِ».^{۱۸}

اگر امام ساعتی از زمین برداشته شود هر آئینه از شدت لرزش با اهل خود موج بر من دارد همانطور که دریا با اهله موج می زند
از حسن بن علی الوشاء روایت شده که گوید، از امام رضا علیه السلام پرسید: آیا زمین بدون امام بجا میماند؟ فرمود: نه گفتم: به ما روایت پرسیده که یعنی بی امام بجا نماند مگر اینکه خدای بریندگان خشم کند، فرمود: زمین بدون امام باقی نمی ماند و در این صورت فرمی ریزد.^{۱۹}

امام و نظام جهان
روایات متعددی نقش ولایت تکوینی امام را فراتر از نقش در رهبری باطنی اعمال انسان و تأثیر او در برقراری نظام طبیعی زمین می دانند و تصریح می نمایند که نظام جهان ماده، مرهون وجود ماذی امام و زندگی او در زمین است، در زیارت جامعه کبیره خطاب به امامان معصوم علیهم السلام می خواهیم:

«بِكُمْ بَرِزَ الْبَيْتُ وَبِكُمْ بَسِكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقْعُ عَلَى الْأَرْضِ»
خداوند به وسیله شما باران را نازل می کند و به وسیله شما کرات آسمان را نگه می دارد که با زمین بخورد نکند.
هشام بن سالم می گوید که از امام صادق علیه السلام شنیدم که

می گوید: خداوند عزوجل فرمود:
«... لَوْلَمْ يَكُنْ مِنْ خَلْقِنِ فِي الْأَرْضِ فَبِمَا بَيْنِ الْمُشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَاحِدٌ مَعَ اِمَامٍ عَادِلٍ لَا سُنْنَتَ بَعْيَادِهِمَا عَنْ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ فِي اَرْضِكَ وَلِقَافْتَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَارْضِينَ

پیش از صفحه ۵۰

ارائه اعمال اقت به امام
با ملاحظه آنچه درباره ولایت امام بر اعمال اقت بیان شده، تا اندازه ای می توان رازارانه چهره مملکوتی اعمال اقت به امام را آن طور که در متون اسلامی آمده، گشود، در مسورة توبه آیه ۱۰۵ می خوانیم:
«وَقُلْ أَعْلَمُوا فِي سَرِيرِ اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ»
بگو عمل کنید که خداوند فرستاده او و مؤمنان اعمال شما را می بینند، در حدیث است که رسول گرامی اسلام فرمود:

اعمال شما هر روز بر من عرضه می شود، وقتی کارهای نیک شما را می بینم از خدا برای شما طلب افزایش می کنم و وقتی کارهای بد شما را می بینم برای شما از خدا آمرزش می خواهم.^{۲۰}
بررسی احادیث که در این رابطه وارد شده است نشان می دهد که ارائه اعمال اقت پیامبر اسلام به او به دلیل موقعیت نبوت او نیست بلکه به دلیل موقعیت امامت اوست ولذا این برنامه برای همه امامان و پیشوایان معموم بعد از این نیز اجراء می گردد، امام صادق علیه السلام در تفسیر کلمه «المؤمنون» در آیه ۱۰۵ توبه که گذشت می فرماید: «آیاتا عنی»^{۲۱} یعنی مقصود از مؤمنانی که در کنار خدا و پیغمبر او، ناظر اعمال اقت هستند، ما هستیم.

به عبارت دیگر نظارت بر اعمال اقت از شئون رهبری باطنی پیشوایان خاص الهی است، این شان در عصر رسول گرامی اسلام مخصوص او بود و پس از او اختصاص به امیر المؤمنین علیه السلام و همچنین امامان بعد از ایست و در حال حاضر پیروزه اعمال ما و همه مردم جهان بپیشگاه مقدمین ولی عصر ارواحنا له القداء از این می گردد، و اینک یک نمونه عینی: یکی از اصحاب امام صادق علیه السلام بنام داود رفق می گوید: من پسر عمومی داشتم معاند و خبیث، شنیدم او و خانواده اش در تگدستی به سر می بردند، عازم حج یودم، قبل از حرکت حواله میلغی پول برای او دادم، وقتی به مدتی رسمید خدمت امام رفتم، امام بدون مقدمه فرمود: اعمال شما روز پیشتر شنبه بر من عرضه شد، در کارهای توصیله تورا نسبت به پسر عسویت فلاحتی ملاحظه کردم، این عمل موجب خرسندی من گردید، چون می دانم میله توپرای او موجب تباش دهن عمر و فرا رسیدن مرگ او می شود.^{۲۲} نمونه ای دیگر:

عبدالله بن ایان گوید: خدمت امام رضا علیه السلام رسمید و به آن حضرت عرض کردم عده ای از دولستان شما از من خواسته اند از شما تقاضا کنم که برای آنها دعا کنید؟ امام فرمود:

«وَاللَّهِ إِنِّي لَا عَرْضَ أَعْمَالِهِمْ عَلَى اللَّهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ»
به خدا قسم من هر روز اعمال آنها را به خداوند عرضه می کنم.

ولشگن دعوت کرد.

■ در جریان برگزاری انتخابات مجلس مصر، دهها تن
کشته و مجروح شدند.

■ بزرگترین پالایشگاه نفت جهان در عربستان دچار آتش سوزی شد.

■ امریکا طرح قطعنامه محکومیت جنایات رژیم

جمهوری اسلامی پخته مركوب مردم مسلمان فلسطینی و
بررسی وضعیت ساکنان سرزمینهای اشغالی را و تو کرد.

■ مواد غذایی در لیستگار جیره بندی شد.

■ بدنبال نفوذ شووشان به پایتخت چاده «حسن هابره»
رئیس جمهور این کشور به اتفاق خانواده اش فرار کرد.

■ صدام از امریکا خواست تا ۵ فروردین دست به
عملیات نظامی نزند.

■ هلموت کهل بعنوان صدراعظم آلمان متحده انتخاب شد.

■ افسران ملی گرا در آرژانتین دست به شورش زدند، این
شورش با کشته و مجروح شدن ۳۱۱ نفر سرکوب شد.

بقیه از مبانی رهبری در اسلام بهما^{۱۰}

اگر در همه زمین فردی با ایمان یافت نشد جزیکنفر با ایمان
عادل، نیازی به عبادت دیگری نیست و هر آینه نظام آسانها و
زمین های هنگانه برقرار خواهد بود.

۱- اصول الکافی جلد ۱ صفحه ۱۹۴ باب «آن الاشنة عليهم السلام نور الله عزوجل».

۲- اصول الکافی جلد ۱ صفحه ۱۹۴ حدیث ۱. ۳- خلافت ولایت صفحه ۳۸۰.

۴- تفسیر المیزان فارسی جلد ۱ صفحه ۳۷۵ عرض ص ۲۷۲.

۵- نوشته استاد علامه طباطبائی.

۶- (وَجَعْلَنَا هُنَّا نَصَّةٌ يَهُدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْجَحْنَا لِيَهُمْ فُلُلُ الْخَيْرَاتِ) «سورة النیاء آیه ۷۳: ما

آنها را امام قراردادیم که به وسیله امر ما مردم را هدایت کنند و انجام کارهای نیک را

به آنها وسی کردیم». (وَجَعْلَنَا مِنْهُمْ أَنَّهُ يَهُدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَرَوْا) «سورة سجدہ آیه

۲۴: ما بعضی از آنها را امام قراردادیم تا مردم را به وسیله امر ما هدایت کنند، زیرا آنها

صبر کردند).

۷- شیعه در اسلام صفحه ۲۶، ۲۵۳.

۸- نگاه کنید به بحار الانوار جلد ۲۷ صفحه ۱۶۶ تا ۲۴۷ باب «الله لا تقلل العمل إلا

بالولاية».

۹- میزان الحکمة جلد ۱ صفحه ۱۶۲.

۱۰- من لا يحضره الفقيه جلد ۱ ص ۱۲۱.

۱۱- وسائل الشیعه جلد ۱۱ ص ۳۹۱.

۱۲- بحار الانوار جلد ۲۳ ص ۳۳۹.

۱۳- اصول الکافی جلد ۱ صفحه ۱۹۸ بخشی از حدیث سوم باب «آن الاشنة هم ارکان

الارض».

۱۴- اصول الکافی جلد ۱ صفحه ۱۷۹ حدیث دوازدهم باب «آن الأرض لا تخليها من

الحجۃ».

۱۵- اصول الکافی جلد ۱ صفحه ۱۷۹ حدیث سیزدهم.

۱۶- بحار الانوار جلد ۷۵ صفحه ۱۵۲.

فرم تقاضای اشتراک

خواهشمند است وجه اشتراک مجله پاسدار اسلام را به حساب جاری
۱۰۰ بانک ملت فم. شعبه آموزش و پژوهش حواله و فیش بانکی را همراه
آدرس و مشخصات کامل خود به دفتر مجله پاسدار اسلام (فم. صندوق
پستی ۷۷۷) ارسال فرمائید.

نذرگر:

- ۱- بهای اشتراک یک سال ۴۰۰ ریال، دوسال ۱۸۰۰ ریال است.
- ۲- وجه اشتراک را می توانید از طریق تمام بانکهای کشور (بوقریه بانک
ملت) به حساب جاری فوق حواله نمایید.
- ۳- در صورتیکه به بانک دسترسی نداشتهید وجه اشتراک را توسط اداره
پست به صورت پیغام پستی ارسال فرمائید.
- ۴- احتیاج به بریدن این فرم نیست و کافی است مشخصات خود را بشرح
زیر در نامه ای جداگانه نوشت و ارسال نمایید.
- ۵- در صورت واریز وجه به بانک، حتماً فیش بانکی ارسال شود.

اینچنان
نام خانوادگی
شهرستان
آدرس

ما بایم به مدت
ماش ازشاره
با مجله پاسدار اسلام
مشترک شویم لذا مبلغ
ریال توسط بانک
حسابهای فوق حواله و فیش بانکی را به پیوست ارسال می دارم.
«لفقا در موقع تغییر آدرس شماره اشتراک را فیده فرمائید»